

Vámos Tibor

1926-ban, Budapesten született.

1949-ben Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett villamosmérnöki diplomát.

1950-ben az inotai erőmű villamos szerelési munkáit irányította.

1952-től a Dunai Vasmű építését vezette.

1954 és 1958 között aspiráns a Villamosenergetikai Kutatóintézetnél MTA ösztöndíjasként.

Kandidátusi disszertációját a dobos szénportüzelésű kazánok terhelésszabályozásáról írta.

1964-ben akadémiai doktori disszertációját, az erőművek, és energetikai rendszerek dinamikus viselkedése a számítógépes módszerek hazai alkalmazása témában védte meg.

1964-ben Benedikt Ottóval és Csáki Frigyessel megalapította az MTA Automatizálási Kutató Intézetet, a mai MTA SZTAKI egyik elődintézményét.

1969-től a BME professzora.

1971-től az MTA Számítástechnikai Kutatóközpont igazgatója.

1973-ben az MTA levelező tagja.

1974-ben a sikeres működés eredményeképpen alakult meg a vezetése alatt az Automatizálási Kutató Intézet és az MTA Számítástechnikai Központ egyesítésével a mai MTA Számítástechnikai és Automatizálási Kutatóintézetet (SZTAKI).

1974-től 1985-ig a SZTAKI igazgatója volt,

1979-től MTA rendes tagja.

1985-től a SZTAKI Intézeti Tanács elnöke.

1990-től a CEU (Central European University, Budapest) Tudományos Programja mellett működő kuratórium elnökeként dolgozott.

1992-1993-ban a George Mason University, Fairfax/VA Distinguished Visiting professzora,

1993 és 1994-ben pedig a George Mason University Distinguished Affiliate professzora volt.

Elnöke volt a Nemzetközi Automatizálási Szövetségnek és a Neumann János Számítógép-tudományi Társaságnak (utóbbinak tiszteletbeli elnöke), de tiszteletbeli tagja például a Magyar Őkörtudományi Társaságnak is.

Munkásságáért számos hazai és nemzetközi elismerésben, **kitüntetésben** részesült, többek között Állami-díj (1963); Neumann-díj (NJSZT, 1986); IFAC-érem (1990); Chorafas-díj (Svájci Tudományos Akadémia, 1994); A Magyar Köztársaság Érdemrend középkeresztje (1996); Az év ismeretterjesztő tudósa (Tudományos Újságírók Klubja, 2005); Neumann-plakett és -oklevél (NJSZT, 2006); Életmű-díj (NJSZT, 2006); Széchenyi-díj (2008)

Szakterülete a nagy rendszerek elmélete, a számítógépes alakfelismerés, robotlítás, mesterséges intelligencia. A magyarországi adatkommunikáció szülőatyjaként, a mesterségesintelligencia-kutatás úttörőjeként tartják számon.

Nemzetközi folyóiratok szerkesztőbizottsági tagja, publikációinak száma meghaladja a 270-et, több könyve (például: Nagy ipari folyamatok irányítása – 1970, Computer Epistemology – 1991, Knowledge and computing: a course on computer epistemology – 2010) és egy CD-ROM-ja (Mesterséges intelligencia és a Scotland Yard tankönyv) is megjelent.

Budapest, 2012.